Samling af Afgørelser

RETTENS DOM (Appelafdelingen)
30. november 2011

Sag T-51/08 P

Europa-Kommissionen
mod
Daniel Dittert

»Appel — personalesag — tjenestemænd — forfremmelse — forfremmelsesåret 2005 — prioritetspoint — manglende tildeling som følge af en teknisk fejl — forfremmelsesudvalg A* — tildeling af færre supplerende prioritetspoint end foreslået af de overordnede — ikke-opførelse på listen over forfremmede tjenestemænd«

Angående: Appel af dom afsagt af Retten for EU-personalesager (Anden Afdeling) den 22. oktober 2007 i sag F-109/06, Dittert mod Kommissionen (Sml.Pers. I-A-1, s. 383, og II-A-1, s. 2131) med påstand om ophævelse af denne dom.

Udfald: Appellen forkastes. Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler Daniel Ditterts omkostninger.

Sammendrag

1. Tjenestemænd — søgsmål — akt, der indeholder et klagepunkt — forfremmelsesordning indført af Kommissionen — manglende tildeling af prioritetspoint — retsakt, der kan gøres til genstand for søgsmål — betingelse
(Tjenestemandsvedtægten, art. 45, 90 og 91)

2. Tjenestemænd — forfremmelse — sammenligning af fortjenester
[Tjenestemandsvedtægten, art. 38, litra f), og art. 45]

3. Tjenestemænd — forfremmelse — sammenligning af fortjenester
(Tjenestemandsvedtægten, art. 45)

4. Tjenestemænd — forfremmelse — sammenligning af fortjenester
(Tjenestemandsvedtægten, art. 45)

5. Tjenestemænd — forfremmelse — sammenligning af fortjenester
(Tjenestemandsvedtægten, art. 45)

1. Inden for rammerne af den af Kommissionen indførte forfremmelsesordning udgør en afgørelse om manglende tildeling af prioritetspoint, der følger af en forglemmelse og ikke et bevidst valg, der er baseret på en vurdering af den pågældende tjenestemands fortjenester, en proceduremangel, hvis afgørelsen om manglende tildeling uden denne uregelmæssighed i forbindelse med procedurens afvikling ville have haft et andet indhold.

(jf. præmis 59 og 60)

2. Det fremgår af vedtægtens artikel 38, litra f), at tjenestemænd, der gør midlertidig tjeneste, bevarer deres stilling samt retten til avancement og forfremmelse. Det følger heraf, at disse tjenestemænd, der gør karriere i deres oprindelige generaldirektorat, ikke bør behandles anderledes end andre med hensyn til forfremmelse og bør have samme muligheder som deres kolleger i det samme generaldirektorat.

En institution kan i denne forbindelse ikke gyldigt påberåbe sig de angivelige vanskeligheder ved sammenligningen af respektive fortjenester for de tjenestemænd, der gør midlertidig tjeneste, og dem, der ikke gør, eftersom karriereudviklingsrapporterne for de tjenestemænd, der gør midlertidig tjeneste, er udfærdiget af deres oprindelige generaldirektorat og ikke af de overordnede i den institution, hvortil de er overført. Sammenligningen af fortjenester for de tjenestemænd, der gør midlertidig tjeneste, med fortjenesterne for de tjenestemænd, der ikke gør, er således mulig og også uundværlig for at sikre ligebehandling af samtlige tjenestemænd.

(jf. præmis 62, 66 og 67)

3. Der er intet til hinder for, at en fejl ved sagsbehandlingen, der er indtrådt under proceduren for tildeling af prioritetspoint i Kommissionens generaldirektorat, kan afhjælpes af ansættelsesmyndigheden på et senere tidspunkt i forfremmelsesåret. Det er imidlertid nødvendigt, at denne afhjælpning udformes og afvikles under overholdelse af de generelle karakteristika for den forfremmelsesordning, der er indført ved Kommissionens interne regler.

Inden for rammerne af denne ordning er enhver tjenestemænd, uanset om han gør midlertidig tjeneste eller ej, i denne forbindelse berettiget til to fortløbende undersøgelser af hans fortjenester, hvoraf hver enkelt i sig selv kan forøge hans chancer for at blive forfremmet: en sammenlignende undersøgelse i hans generaldirektorat, der foretages af generaldirektøren, hvor en eventuel tildeling af prioritetspoint står på spil, og derefter en sammenlignende undersøgelse, der udvides til at omfatte samtlige generaldirektorater, der foretages af forfremmelsesudvalget og ansættelsesmyndigheden, hvor en eventuel tildeling af supplerende prioritetspoint står på spil. Den primære funktion for den undersøgelse, der udvides til at omfatte samtlige generaldirektorater, er således ikke at erstatte den undersøgelse, som de forskellige generaldirektorater udfører, men at supplere den ved i givet fald at tildele supplerende prioritetspoint.

I en forfremmelsesordning, som er baseret på en kvantificering af fortjenester, som kendetegnes ved årlig tildeling til tjenestemænd af prioritetspoint og supplerende prioritetspoint, er ansættelsesmyndighedens mulighed for afhjælpning alene at afhjælpe den fejl ved sagsbehandlingen, som antages at være begået over for tjenestemanden under den sammenlignende undersøgelse af hans fortjenester ved hans generaldirektorat, hvis den sikrer den pågældende en behandling, der ikke er mindre gunstig end den, der ville foretages uden den nævnte fejl. Dette princip overholdes ikke i det tilfælde, hvor ansættelsesmyndigheden på ingen måde anser sig for bundet af de formelle garantier, der gives af den pågældende generaldirektør, for så vidt angår de intentioner, denne ville have haft i forhold til den nævnte tjenestemand, såfremt den begåede uregelmæssighed ikke var forekommet, selv om generaldirektørens fremgangsmåde – i overensstemmelse med princippet om god forvaltningsskik

og den omsorgspligt, som påhviler administrationen – alene havde til formål at afhjælpe en fejl ved sagsbehandlingen, der kunne anfægte gyldigheden af den afgørelse, der fastsatte det samlede antal point.

(jf. præmis 70-73 og 75)

Henvisning til:

Retten i Første Instans: 6. juni 2007, sag T-432/04, Parlamentet mod Kommissionen, Sml.Pers. I-A-2, s. 133, og II-A-2, s. 921, præmis 59, 64 og 68

4. Den af Kommissionen indførte forfremmelsesprocedure foreskriver generaldirektørernes deltagelse i forfremmelsesåret gennem tildeling af prioritetspoint fra deres generaldirektorat. Det er derfor normalt, at en generaldirektør, der som følge af en teknisk fejl, som ligger uden for hans kontrol, er blevet forhindret i at udtale sig om en af sine underordnedes aktmapper, fremsender de relevante oplysninger vedrørende den sammenlignende undersøgelse af den pågældendes fortjenester inden for hans generaldirektorat til forfremmelsesudvalget og ansættelsesmyndigheden. En sådan adfærd, der langt fra placerer tjenestemanden i en mere fordelagtig situation end andre tjenestemænd, der er omfattet af det samme generaldirektorat, er tværtimod i overensstemmelse ikke alene med princippet om god forvaltningsskik og omsorgspligten, men også med ligebehandlingsprincippet.

(jf. præmis 81)

5. Den af Kommissionen indførte forfremmelsesordning er baseret på en kvantificering af fortjenester, som kendetegnes ved årlig tildeling til tjenestemænd af prioritetspoint og supplerende prioritetspoint, således at der kan foretages en mere objektiv og nemmere sammenligning af fortjenesterne end før. I en sådan ordning er det antal point, som de forfremmelsesværdige tjenestemænd har opnået, bestemmende for deres forfremmelse, idet de af tjenestemændene, der overskrider forfremmelsestærsklen, i princippet forfremmes ipso facto.

(jf. præmis 93)

Henvisning til:

Retten i Første Instans: Parlante mod Kommissionen, præmis 59